

Κείμενο για την Αθάνατη Ελληνίδα μάνα...

/ Γενικά

Τηλεφωνικός διάλογος μάνας με γιο που σπουδάζει σε πανεπιστήμιο της περιφέρειας...

Της Έλενας Ακρίτα

- Έλα, μαμά!
- Έλα, παιδί μου, πού χάθηκες;
- Πού χάθηκα, χτες βράδυ μιλήσαμε...
- Από χτες βράδυ μέχρι σήμερα ξέρεις πόσα μπορούν να συμβούν; Ένα λεπτό θέλει να γίνει το κακό!
- Να σε παίρνω δηλαδή κάθε ΕΝΑ λεπτό;

- Λέω, παιδί μου... Της Μαρίας ο γιος δεν πήγε για σοκοφρέτα απ' το περίπτερο και του 'σπασε το πόδι το αγροτικό;

-Δεν τρώω σοκοφρέτες!

- Σκούφο φοράς;

- Μεσ στο σπίτι, πας καλά;

- Γιατί φοράς έξω απ' το σπίτι;

- Κανένα παιδί δεν φοράει σκούφο!

- Δεν με νοιάζει τι κάνουν τα άλλα παιδιά, το δικό μου με νοιάζει! Να φοράς σκούφο και να καλύπτεις και τα αυτιά, από τα αυτιά κρυώνει ο άνθρωπος!

- Δεν κάνει κρύο!

- Μια ζωή «δεν κάνει κρύο» και μια ζωή έτρεχα για αντιπυρετικά! Μυαλό δεν θα βάλεις ποτέ, κοτζάμ άντρας είσαι πια!

- Άσε με, ξέρω τι κάνω!

- Την τύφλα σου ξέρεις, μικρό παιδί είσαι ακόμα!

- Τι είμαι τελικά, ρε μάνα, κοτζάμ άντρας ή μικρό παιδί;

- Τα γάντια τα μάλλινα τα φοράς; Από τα χέρια κρυώνει ο άνθρωπος!

- Τα φοράω!

- Δεν τα φοράς, ψέματα μου λες για να με ξεφορτωθείς! Πες μου τώρα ότι περπατάς και ξυπόλυτος στα μωσαϊκά, από τα πόδια κρυώνει ο άνθρωπος!

- Μάνα δεν είμαι στην Αλάσκα, στα Γιάννενα είμαι!

- Ο Θοδωρής Κολυδάς είπε ότι έχει κρύο στα Γιάννενα!

- Κι εγώ ο Θανάσης Ηλιόπουλος σου λέω ότι ΔΕΝ έχει κρύο στα Γιάννενα!

- Και γιατί να πιστέψω εσένα κι όχι τον επιστήμονα;

- Γιατί ο επιστήμονας δεν ζει στα Γιάννενα!

- Τουλάχιστον το φερμουάρ του μπουφάν σου μέχρι επάνω να το σηκώνεις! Όχι να αφήνουμε τα λαιμά έξω, από τα λαιμά κρυώνει ο άνθρωπος!
- Ναι, μάνα! Ναι, ναι, ναι! Έξω έχει 20 βαθμούς κι ο τρελός του χωριού θα κυκλοφορεί στην πόλη με γάντια, σκούφο, κασκόλ, μπουφάν κι ένα αερόθερμο αγκαλιά! Να γελάσουν λίγο κι οι πικραμένοι που τους κόβουν την επικουρική!
- Θα σου στείλω με το ΚΤΕΛ γεμιστά που σ' αρέσουν!
- Δεν μου αρέσουν τα γεμιστά!
- Τι λες τώρα; Μικρός τα τρωγες σαν τρελός, φώναζες «τέλω γεμιτά, τέλω γεμιτά», σαν να σ' ακούω, μανάρι μου μωρέ, πουλάκι μου εσύ, τι καλό παιδί που ήσουν, με τα ωραία σου τα μαλλάκια, με τις μπουκλίτσες σου... λούστηκες;
- Τι λες τώρα; Από το λούσιμο κρυώνει ο άνθρωπος!
- Γεμιστά σου 'βαλα μπόλικά να τρατάρεις και τον καθηγητή σου, εξετάσεις έρχονται!
- Μάνα, σε χάνω!
- Γιατί παιδί μου, τι έχω και μου το κρύβετε;
- Όχι, σε χάνω, λέω, δεν έχω σήμα... Αντε γεια...
- Το κινητό είναι φορτωμένο;
- Και το κινητό είναι φορτωμένο κι εγώ επίσης!
- Φορτωμένο να το 'χεις για την κακιά στιγμή... Της Καλλιόπης η Μαρία...
- Μάνα, σε κλείνω...
- Να σου στείλω το εσωθερμικό το σώβρακο; Και να αλλάζεις κάθε μέρα... Του Προκόπη ο Αντωνάκης ξεράθηκε στο Μετρό κι ήταν με τρύπιο μποξεράκι, ρεζίλι έγινε η μάνα του!
- Μάνα, έλεος, λυπήσου με, δεν αντέχω άλλο!
- Άμα δεν σ' τα πω εγώ, ποιος θα σ' τα πει, ο ξένος;
- Κάθε μέρα, κάθε μέρα, κάθε μέρα ΓΙΑΤΙ το κάνεις αυτό; Και κυρίως ΠΩΣ το κάνεις αυτό;

- Αγόρι μου, μάνα είναι μόνο μία!

- Ευτυχώς, μάνα! Ευτυχώς! Δεν θ' άντεχα και δεύτερη!

Πηγή: synodoiporia.gr